

רעפ 63474-04-25 - עידן צרפתי נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 63474-04-25

לפני: כבוד השופט יוסף אלרון

המבקש: עידן צרפתי
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו ב-ע"פ 15358-03-24 מיום 26.3.2025 שניתן על ידי סגן הנשיא ש' יניב, השופטת ש' זמיר והשופטת ד' אמיר

בשם המבקש:
החלטה

1. בתמציתית יתואר כי בית משפט השלום בתל אביב-יפו (השופטת ע' יהב) בהכרעת דינו ב-ת"פ 33671-09-20 מיום 14.9.2023, הרשיע את המבקש לאחר ניהול הליך הוכחות בעבירת ניסיון לקבלת דבר במרמה, זיוף ועבירות נלוות, לאחר שקבע כי המבקש זייף את חתימתה של א"מ (להלן: המנוחה) על מסמך הנחזה כצוואה במטרה לקבל לידיו דירה שהייתה בבעלותה. על המבקש הושת בגזר דין מיום 7.2.2024 עונש של 21 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. ערעור המבקש על הכרעת הדין וגזר הדין לבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (סגן הנשיא ש' יניב, השופטת ש' זמיר והשופטת ד' אמיר) ב-ע"פ 15358-03-24 נדחה בפסק דין מיום 26.3.2025.

2. בבקשה שלפניי, המבקש טוען כי שגה בית משפט השלום כשהסתמך על חוות דעתה של מומחית מטעם התביעה, תוך דחיית חוות הדעת מטעמו. כן נטענו טענות לגוף חוות דעת מומחית התביעה, ובכלל זה כי אופן בחינת החתימה על ידה לא נעשה בדרך מקובלת. אלא, שטענות אלה תחומות לדלת אמות עניינו הפרטני של המבקש ולקביעות העובדה של הערכאה המבררת, והן אינן מצדיקות מתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי" (רע"פ 1024/21 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (17.3.2021)). זאת, בפרט בהתחשב בנטיית ערכאת הערעור שלא להתערב בקביעות ביחס לחוות דעת מקצועיות של מומחים שנחקרו על דוכן העדים (ע"פ 9197/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 27 (23.1.2020)).

עמוד 1

עוד נטען בבקשה כי חוות דעתה של מומחית התביעה מהווה ראיה נסיבתית יחידה, שאינה מספיקה כדי הרשעה מעבר לספק סביר. אולם, ייאמר כי הערכאות קמא הבהירו כי חוות הדעת אינה עומדת לבדה, ואליה מצטרפות ראיות נסיבתיות נוספות, שבהצטרותן הוכיחו את אשמת המבקש מעבר לספק סביר (וראו ע"פ 3766/24 מדינת ישראל נ' פלונית, פסקה 41 (26.3.2025)). כמו כן, כבר נקבע כי בנסיבות מסוימות הוכחת זיוף אפשרית על סמך חוות דעת מומחה בלבד (ע"פ 1839/92 אשקר נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (4.9.1994)). באורח דומה, גם יתר טענותיו העובדתיות של המבקש אינן מצדיקות מתן רשות ערעור.

3. גם דין בקשת המבקש להקלה בעונשו, להידחות. בקשת רשות ערעור המופנית כלפי חומרת העונש תתקבל רק במקרים נדירים בהם ניכרת סטייה מהותית ממדיניות הענישה הנוהגת (רע"פ 57113-01-25 עווד נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (2.2.2025)). המבקש ביצע את העבירות בעורמה; וזאת כאשר קיים קושי מובנה באיתור וגילוי עבירות מסוג זה, באופן המצדיק ענישה מוחשית ומרתיעה. משכך, עונש המבקש הולם את חומרת מעשיו, ונותן משקל מספק גם לנסיבותיו האישיות.

4. אשר על כן, הבקשה נדחית. משכך, מתייתרת ההכרעה בבקשה לעיכוב ביצוע.

ניתנה היום, ב' אייר
תשפ"ה (30 אפריל
2025).

יוסף אלרון
שופט